

Piligrimai Gvadalupės Dievo Motinos šventovėje

Ieva ZIGMANTĖ, Irena VILIMIENĖ.

Neseniai iš piligriminės-pažintinės kelionės po Meksiką grįžo grupė maldininkų, lydimų Jurgio Matulaičio misijos Čikagoje direktoriaus tėvo Algio Baniulio SJ. Kelionės tikslas buvo aplankyti ir pasimelsti garsiojoje Pietų ir Šiaurės Amerikos globėjos Gvadalupės Dievo Motinos šventovėje, kur saugomas stebuklingas Mergelės Marijos paveikslas.

Mergelė Marija 1531 m. gruodžio 9-12 dienomis ant Tepejako kalno kelis kartus apsireiškė vietiniam gyventojui Meksikos indėnui Juanui Diego (šv. Jonui Didachui). Nepaprastu būdu ant jo apsiausto (tilmos) atsiradęs šv. Mergelės atvaizdas laikomas vienu mįslingiausių atvaizdų pasaulio istorijoje. Audinys nebuvo gruntuotas tapymui, paveiksle visiškai nėra teptuko potėpių, nėra naudojama jokia žinomų dailininkų technika, neįmanoma nustatyti dažų tipo. Taip pat nuostabu, kad dažai taip ilgai išsilaikė ir nenubluko. Kasmet gruodžio 12 d. Meksikos bažnyčia mini Dievo Motinos apsireiškimų metines.

Gvadalupės Bazilikoje tėvas Algis Baniulis aukojo šv. Mišias už Čikagos apylinkėse gyvenančius bei visame pasaulyje išsibarsčiusius tautiečius, už lietuvių jaunimą, už misijos narius, jų artimuosius. Taip pat turėjome progos Šv. Ipolito bažnyčioje kartu su vietiniais gyventojais susijungti bendrai maldai abiejų tautybių kunigams koncelebruojant šv. Mišias, skirtas Judui Tasu, mylimam meksikiečių šventajam. Buvome sujaudinti matydami sausakimšą bažnyčią stovinčių – suolų beveik nėra – tikinčiųjų, kurie rankose laikė gyvų gėlių puokšteles, šv. Judo statulėles, daugelis prie krūtinės glaudė savo atžalas.

Pilgrimai Gvadalupeės Dievo Motinos šventovėje

Ne tik lankėmės ir meldėmės garsiose bažnyčiose, bet turėjome nuostabią galimybę pamatyti Meksiko įžymiąsias vietas: miesto katedrą, vieną didžiausių pasaulyje aikštę Zocalo, Nacionalinius rūmus, pastatytus ant legendinio actekų vado Montesumos rūmų griuvėsių. Gėrėjomės garsaus meksikiečių tapytojo Diego Riveros freskomis, vaizduojančiomis Meksikos istoriją ir meksikiečių buitį. Antropologijos muziejuje iš arčiau susipažinome su actekų, majų, olmekų, toltekų ir kitomis senosios Mezoamerikos civilizacijomis. Vaikščiojome po vieną gražiausių Meksiko gatvių Paseo de la Reforma, kitaip dar vadinamą Eliziejaus laukais, stebėjome naktinę miesto panoramą iš Lotynų Amerikos bokšto (Torre Latinoamericana), Nacionaliniame operos teatre dalyvavome folklorinių ansamblių koncerte. Lankėmės actekų „Dievų mieste“ Teotihuakane, VI a. didžiausiame pasaulio mieste, vaikščiojome Mirusiųjų gatve, drąsesnieji išvydo neapsakomą grožį, užkopę į Saulės piramidės viršūnę, kiti įsiamžino nuotraukose prie Mėnulio piramidės.

Didinga Meksikos gamta stebino savo kaktusų ir agavų įvairove, ugnikalniais – teko stebėti, kaip vienas iš jų, Popocatepeti (Rūkstantis kaminas), šiuo metu veikia ir leidžia dūmus. Prisiglaudęs prie „Rūkstančio kamino“ – kiek žemesnis ugnikalnis Iztaccihuati (Gulinti moteris). Pagal mitologiją, tai dievų apkloti du mylimieji, sustingę amžiams, kad įrodytų savo neblėstančią meilę.

Kelionės pabaigą vainikavo UNESCO saugomas „Angelų ir bažnyčių“ miestas – Pueblas (Pueblo). Jame itin gausu angelų figūrėlių. Pasakojama, kad Pueblo vyskupas Julianas Garcesas susapnavo gražų gamtovaizdį: trykštančius šaltinius, besiliejančius į upę. Pamatę nepaprastą grožį, angelai pradėjo leistis į žemę, o prabudęs vyskupas nutarė toje vietoje įkurti miestą. Tačiau yra ir kita, ne tokia vaizdinga istorijos versija. Pagal ją, ispanų kolonizatoriai, atvykę į Naująjį Pasaulį ir atradę derlingą lygumą, tiesiog nutarė įkurti joje miestą. Šiandien Pueblas yra modernus pramoninis didmiestis su gerai išsilaikiusiais XVII a. kolonijiniais pastatais. Miesto katedrą puošia aukščiausi visoje Meksikoje bokštai. Legenda byloja, kad angelai padėjo užkelti varpą į patį aukščiausią iš jų.

Nepamirštamą įspūdį paliko aštuntuoju pasaulio stebuklu vadinama barokinė Šv. Dominyko (San Domingo) bažnyčia, anksčiau priklausiusi Dominikonų vienuolynui. Auksu dengtais medžio ornamentais išdabinta Rožinio (Rosario) koplyčia, jos nedidelėje erdvėje apgyvendintos visų šventųjų statulėlės. Šventieji žvelgia nuo sienų, nuo lubų, nuo altoriaus, o pačiame altoriaus viduryje – auksu ir brangakmeniais padabinta šv. Mergelė.

Pueblo kaiminystėje esančiame mieste Čoluloje (Cholula), kuris turi per 300 bažnyčių, išbandėme savo drąsą tamsiuose požemio labirintuose, įsiamžinome prie, anot actekų, Pasaulio Centrą (Axis Mundi) žyminčio akmens. Daugeliui išbandymas buvo užkopti į actekų dievui Quetzalcoatlui pastatytą šventyklą, esančią ant aukščiausios pasaulyje (55 m.) Didžiosios Čolulos (Tlachihualtepeti) piramidės kalvos.

Ilgai prisiminsime Villa Rosa, vieną iš daugybės čia esančių restoranėlių, jo šeimininkę Griseldą, svetingai pasitikusią mus ir pasiūliusią paragauti Pueblo krašto autentiškų patiekalų. Vienas jų – *Mole Poblano* – vietinis tradicinis patiekalas, kurio originalų receptą sudaro apie 100 ingredientų: tai riešutai, įvairios sėklos ir pipirai, aitrioji paprika, česnakas ir... šokoladas, patiekiamas kartu su paukštiena.

Kelionės metu mus lydėjo geras oras, saulutė negailėjo šilumos, Gvadalupės Mergelės stebuklas mus sujaudino, sustiprino, maldos dar labiau suvienijo. Profesionalios gidės Anastazijos dėka mes parsivežėme kuo gražiausius įspūdžius apie šią šalį ir jos žmones.

Nuotraukų autorius Vitas Matuliauskas

Straipsnis spausdintas žurnalo „Pasaulio lietuvis“ 2018 m. gegužės mėn. 5/567.

Mielai pasidalysime žurnale skelbiamais tekstais ir nuotraukomis, tik prašome nurodyti informacijos šaltinį ir autorius.